

Sygn. akt IV K 47/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Grodź

Protokolant: Piotr Kudyba

Oskarżyciel celny: R. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lipca 2015 roku

sprawy:

D. G.

s. F. i M. z domu K.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że: w dniu 26.10.2014 r. na drodze krajowej nr (...) w pobliżu miejscowości K. przewoził samochodem ciężarowym marki P. (...) nr rejestracyjny (...) wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki (...) bez polskich znaków akcyzy w ilości 400.000 szt., które zostały przywiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, co do których należny podatek akcyzowy wynosi 306.025,00 zł,

to jest o czyn z art. 65 § 3 kks

I uznaje oskarżonego D. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka,

II na podstawie art. 29 pkt 1 kks i art. 30§2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzeka wobec oskarżonego D. G. przepadek na rzecz Skarbu Państwa przez zniszczenie 400.000 (czterystu tysięcy) sztuk papierosów przechowywanych magazynie depozytowym Urzędu Celnego w S. pod pozycją magazynową (...),

III na podstawie art. 627 kpk i art. 624§1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe z tym, że zwalania oskarżonego od opłaty.

Sygn. akt IV K 47/15

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2014 roku funkcjonariusze służby granicznej sierż. szt. SG M. K. oraz sierż. szt. SG G. B. pełnili służbę w rejonie miejscowości K.. Około godziny 17:45 wytypowali i zatrzymali do kontroli samochód marki P. (...) o numerach rejestracyjnych (...), którego kierowcą był D. G., legitymujący się dowodem osobistym nr A. (...), zamieszkały S., ul. (...).

Dokonując wstępnej kontroli przestrzeni ładunkowej pojazdu funkcjonariusze zaobserwowali u kierowcy nerwowe zachowanie. Wobec powyższej okoliczności podjęli decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli szczegółowej w pomieszczeniach (...) I. C. w S.. Czynność sprawdzającą przeprowadziła załoga S. C. w składzie: straszy specjalista SC W. C., starszy specjalista SC K. H. oraz specjalista SC M. L..

W trakcie rozładunku towaru w garażu rewizyjnym w L., około godziny 19:00 - 19:30 funkcjonariusze ujawnili w przestrzeni ładunkowej pojazdu, wśród kartonów z plastikowymi skrzynkami umieszczonymi na drewnianych paletach, kartony z papierosami marki (...) bez polskich znaków akcyzy w ilości 400.000 sztuk papierosów. Wartość cła od zatrzymanych papierosów wyniosła 12.988,00 zł, wartość podatku VAT 78.996,00zł i wartość akcyzy 306.025,00 zł.

Wobec powyższego jeszcze w tym samym dniu kierującemu pojazdem D. G. postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 65 § 3 kks w zb. z art. 91§ 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks oraz przesłuchano go w charakterze podejrzanego. W toku czynności D. G. oświadczył, że ujawniony towar jest jego wyłączną własnością. Wyjaśnił również, że nie jest nigdzie zatrudniony, a powierzoną pracę wykonuje w ramach umowy zlecenia.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 49, 10-12
- protokół kontroli k. 2-3,
- notatka służbowa k. 4,
- protokół zatrzymania rzeczy k. 5-6,
- protokół oględzin k. 15-16,
- protokół taryfikacji celnej i wyceny przedmiotów przestępstwa k. 17 – 18,

D. G. ma aktualnie 53 lata, jest rozwiedziony, ma jednego dorosłego syna, obecnie nie ma nikogo na utrzymaniu. Z wykształcenia jest technikiem rolnictwa, ale wykonuje zawód kierowcy. Nie jest zatrudniony na stałe w żadnej firmie, usługi transportowe wykonuje na zlecenie i z tego tytułu osiąga średni, miesięczny dochód w kwocie 1.500 zł. Ostatnio nie osiąga dochodów i pozostaje na utrzymaniu rodziców. Nie leczył się odwykowo, ani psychiatrycznie. Był uprzednio karany sądownie, w tym za przestępstwo kwalifikowane z art. 258§1 kk i inne na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 48,
- dane osobopoznawcze k.10,
- karta karna k. 28,

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednocześnie odmawiając składania wyjaśnień w sprawie, a także udzielania odpowiedzi na zadawane pytania. Wyjaśnił jedynie, że cały ujawniony przez celników towar należy do niego. Wyjaśnił również, że nie jest nigdzie zatrudniony na stałe, bierze zlecenia. Odmówił udzielenia odpowiedzi na pytania między innymi skąd i dokąd przewoził papierosy, jakie było ich przeznaczenie, cena i miejsce zakupu.

Mając na uwadze, że oskarżony został zatrzymany na gorącym uczynku, kiedy to przewoził samochodem papierosy bez polskich znaków akcyzy, jego przyznanie się do winy nie może budzić wątpliwości.

Zdaniem sądu zgromadzone w aktach dowody w tym dokumenty zawierające dane dotyczące oskarżonego oraz protokoły z kontroli, oględzin rzeczy oraz taryfikacji celnej, które zostały sporządzone rzetelnie i zgodnie z obowiązującymi przepisami, jak również wyjaśnienia podejrzanego pozwalały na ustalenie, że D. G. w dniu 26 października 2014 roku na drodze krajowej nr (...) w miejscowości K., przewoził samochodem ciężarowym marki P. (...) o numerach rejestracyjnych (...) wyroby tytoniowe w postaci papierosów marki „(...)bez polskich znaków akcyzy w ilości 400.000 sztuk, które zostały przewiezione na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy. Tym samym sąd uznał, iż swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 §3 kks.

Czyn przypisany oskarżonemu wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego tzw. umyślnego paserstwa akcyzowego i celnego. Wykroczenie to polega między innymi na nabyciu, przechowywaniu, przewozie wyrobów akcyzowych, o których sprawca posiada wiedzę, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63-64 kks oraz art. 86-90 §1 kks.

Przy D. G. ujawniono 400.000 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy, co daje 20.000 paczek papierosów. Wyroby tytoniowe ujawnione przy oskarżonym pochodziły z obiegu wewnątrzspółnotowego, jako, że posiadały napisy w języku angielskim i niemieckim oraz kod kreskowy, ale nie posiadały znaków akcyzowych żadnego państwa. Na terytorium Polski zostały wprowadzone bez ich zgłoszenia organowi celnemu, a zatem z naruszeniem norm określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. L 324 z 2009r.).

Sąd podzielił stanowisko oskarżyciela skarbowego, że oskarżony D. G. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa. W ocenie sądu zachowanie oskarżonego podczas kontroli i treść złożonych przez niego podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnień, pozwalają na przyjęcie bez jakichkolwiek wątpliwości, że oskarżony miał świadomość, iż przewozi wyroby tytoniowe, które pochodzą z czynu zabronionego.

W ocenie sądu D. G. wypełnił, więc wszystkie znamiona ustawowe zarzucanego mu przestępstwa skarbowego, w dodatku dokonał tego w postaci umyślnej. Mając, bowiem na uwadze powyższe nie może budzić żadnych wątpliwości poczynione przez sąd ustalenie, iż oskarżony przewożąc w samochodzie wyroby tytoniowe nieposiadające polskich znaków akcyzy musiał, wiedział o tym, że pochodzą one z czynu zabronionego.

W ocenie sądu w niniejszym postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, których zaistnienie powodowałoby uchylenie bezprawności działania oskarżonego i jego winy.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu czyn kierował się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 12 i następnym kks, uznając, iż stopień społecznej szkodliwości był znaczny. Oskarżony swoim zachowaniem zmierzał bezpośrednio do wyrządzenia szkody w polityce fiskalnej Państwa, i wykraczał przeciwko bezpieczeństwu obrotu wyrobami obciążonymi podatkiem akcyzowym, co skutkowało narażeniem Skarbu Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Na stopień społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego ma niewątpliwie wpływ także ilość przewożonych przez niego nielegalnych towarów.

Na niekorzyść oskarżonego sąd poczytał również fakt, iż był on uprzednio karany za przestępstwo, wymierzona została mu długoterminowa kara pozbawienia wolności, co jednak nie spełniło zamierzonego celu wychowawczego i zapobiegawczego.

Sąd przy wymiarze kary wziął pod uwagę także wysokość uszczuplonych należności publicznoprawnych, która była znaczna i wyniosła 304.025,00 zł. Odnosząc się raz jeszcze do znacznej ilości ujawnionych przy oskarżonym nielegalnych wyrobów tytoniowych oraz faktu, iż według jego zapewnień stanowiły one jego wyłączną własność sąd uznał, że oskarżony dysponuje dostateczną ilością środków finansowych, aby pokryć orzeczoną karę grzywny. Sąd miał na uwadze, że oskarżony działaniem swoim niewątpliwie zmierzał bezpośrednio do uzyskania przychodów własnych, kosztem należności publicznoprawnych. Z uwagi na ilość zatrzymanych papierosów zasadne jest przyjęcie,

że oskarżony chciał uzyskać przychód dla siebie z pokrzywdzeniem Skarbu Państwa. Takie zachowania nie mogą zasługiwać na akceptację sądu i nie mogą być traktowane pobłaźliwie. Uprzednia karalność oskarżonego pozwala na stwierdzenie, że orzeczenie wobec niego kary łagodniejszej nie spełniłoby celów kary i byłoby niewystarczającym dla przestrzegania w przyszłości przez oskarżonego obowiązującego porządku prawnego.

Powyższe okoliczności uzasadniły wymierzenie D. G. kary grzywny w wysokości 350 stawek dziennych po 100 złotych każda. Sąd wymierzył karę w powyższej wysokości uznając ją za adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia sprawcy, który uznać należy jako znaczny, skoro czyn popełniony został umyślnie. Uwzględniając okoliczności czynu, sąd doszedł do przekonania, że wymierzenie kary grzywny w połowie ustawowego zagrożenie, jest adekwatne zarówno do okoliczności przedmiotowych, jak i uwzględnia dotychczasową postawę oskarżonego. Kształtując wysokość stawki dziennej, sąd miał na uwadze, że oskarżony nie osiąga dochodów i nie ma majątku większej wartości, a zatem ustalił ją w dolnej granicy, to jest na kwotę 100 złotych. Jednocześnie sąd pragnie zaznaczyć, że orzeczona kara stanowi zaledwie ok. 10 % sumy należności publicznoprawnych, które zostały narażone na uszczuplenie czynem przypisanym oskarżonemu.

Mając także na uwadze treść przepisu art. 49 § 3 i art. 31 § 1 i 5 kks sąd zobowiązany był orzec wobec oskarżonego przepadek przedmiotów pochodzących z przypisanego mu przestępstwa skarbowego przez ich zniszczenie.

Nie znajdując przesłanek do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, sąd zasądził je w całości od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa.